

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 19.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7481** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на П. Г. Б., Ч. законния му П. А. Л В. с вх. № 19241/29.10.2009 г., по описа на Административен съд – С. град, срещу Решение № 254/06.10.2009 г. на Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № */4 от 28.08.2009 г.

В обстоятелствената част на жалбата най-общо се сочи, че с потвърденото разпореждане № */4 от 28.08.2009 г. е отпусната наследствена пенсия на жалбоподателя, считано от датата на подаване на заявлението, което е неправилно, тъй като пенсията следва да се отпусне считано от датата на възникване на правото на пенсия. Изложени са аргументи във връзка с обстоятелството, че заявлението за отпускане на пенсия и необходимите документи не са подадени своевременно, тъй като П. Б. не е поддържал контакт с починалия си баща и снабдяването с всички необходими за отпускане на пенсия документи е представлявало трудност за него и майка му. Релевиран е довод, че от страна на служителите на СУ „СО” не е оказано необходимото съдействие и същите не са информирали жалбоподателя за последиците при неподаване на документите в шестмесечен срок от възникване на правото на пенсия. Изразено е искане за отмяна на Решение № 254/06.10.2009 г. на Д. на Столично управление „Социално осигуряване” и отмяна на разпореждане № */4 от 28.08.2009 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и със законния си П.. Представя се от процесуален П., назначен по реда на Закона за правната помощ. Жалбоподателят, Ч. процесуалния си П. поддържа жалбата и предявеното с нея искане.

Ответникът – директорът СУ “СО”, Ч. процесуалния си П. юриконсулт М оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност.

Представителят на Дирекция Социално подпомагане Връбница представя социален доклад и изразява становище, че в интерес на детето П. Б. е да му се изплати сумата, която му се полага по закон.

Административен съд С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх.№ 06006844/21.08.2009 г. с приложено към него удостоверение за наследници, от П. Г. Б. е направено искане за отпускане на наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Видно от удостоверение за наследници № 000847/18.03.2009г. на Столична община, район О, наследодателят на П. Б., Г. Й Б. е починал на 05.02.2009г.. Към датата на смъртта на наследодателя жалбоподателят не е навършил осемнадесет години. Датата на придобиване на правото на пенсия е датата на смъртта на наследодателя. С разпореждане № */4 от 28.08.2009 г., издадено от ръководител “Пенсионно осигуряване” на П. Г. Б. е отпусната наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от датата на депозиране на заявлението в СУ “СО”. - 21.08.2009 г. Разпореждането е обжалвано пред Д. на СУ “СО” с жалба вх.№ 05007428/17.09.2009 г., който е оставил същата без уважение с аргумента, че заявлението за отпускане на пенсия заедно с необходимите документи е подадено след изтичане на шестмесечния срок по чл. 94, А.1 от КСО.

Решението на Д. на СУ „СО” е връчено на законния П. на жалбоподателя на 16.10.2009г. и е оспорено пред Административен съд – С. град с жалба, подадена на 29.10.2009г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 149, А. 1 от АПК и от лице, което има право на оспорване по смисъла на чл. 147, А.1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – ръководител на териториално поделение на Н.. Съгласно разпоредбите на чл. 2, А.2 и 3 от Правилник за организацията и дейността на Националния осигурителен институт, териториалните поделения на Н. се наричат районни управления “Социално осигуряване”, а за С. – Столично управление “Социално осигуряване”. Решението на Д. на СУ “СО” е в изискуемата от закона писмена форма и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спорът между страните се свежда до правилното приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 94, А.1 от КСО пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, а за пенсиите за осигурителен стаж и възраст - от датата на прекратяване на осигуряването, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването, пенсиите се отпускат от датата на подаването им. В конкретния случай, между страните не се спори, че от страна на П. Б. не е спазен срокът за подаване на заявлението по смисъла на чл. 94, А.1 от КСО – шест месеца, считано от придобиване на правото на пенсия.

Спорът е дали липсата на уведомяване от страна на административния орган за последиците от неспазване на шестмесечния срок може да бъде основание същият да се приеме за спазен. Предвид редакцията на разпоредбата на чл. 94, А. 1 от КСО, за да се приеме, че от страна на заявителя е спазен срока, е необходимо не само да бъде подадено заявлението за отпускане на пенсия, но и същото да бъде придружено с необходимите документи. Както заявлението, така и документите са подадени на 21.08.2009 г., след изтичане на шестмесечния период на 05.08.2009г.. Правилото, че пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото, в случай че заявлението с необходимите документи е подадено в шестмесечен срок от придобиване на правото е въведено по силата на законовата разпоредба на чл. 94, А.1 от КСО, а не е част от вътрешноведомствен акт, правила или процедури на компетентното ведомство. Следователно, неговото незнание не може да се обоснове с липса на информация, доколкото нормативните актове са общодостъпни.

Предвид цитираната по-горе законова уредба, правото на пенсия възниква по силата на закона, при настъпване на определени юридически факти. Упражняването на правото на пенсия е поставено в зависимост от поведението на правоимащото лице. За да бъде отпусната възникналата по силата на закона пенсия, е необходимо компетентният орган да бъде сезиран. По общото правило на КСО, надлежно сезирания орган отпуска пенсията, считано от датата на възникване на правото, но при условие, че правото бъде заявено в определен от закона срок. В противен случай, пенсията се отпуска от датата на подаване на заявлението. Специалната разпоредба на чл. 94, А.1 от КСО предвижда възможност пенсията да бъде отпусната от датата на подаване на заявлението. Тази възможност може да бъде реализирана, ако правоимащото лице подаде заявление в шестмесечен срок от датата на придобиване на правото на пенсия – в случая от смъртта на наследодателя.

Заявлението за отпускане на наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване е подадено след изтичане на срока по чл. 94, А.1 от КСО, поради което, по силата на общите правила на КСО, пенсията е отпусната от датата на подаване на заявлението. Постановеното в този смисъл разпореждане на ръководител “Пенсионно осигуряване” и решението на Д. на СУ “СО”, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждането, са в съответствие със законовите разпоредби. Нормативният текст е императивен и поставя изискване заявлението да бъде подадено в рамките на строго определен срок, което е и условие, обуславящо отпускането на пенсията от датата на подаване на заявлението. Законът не предвижда възможност пенсията да бъде отпусната от тази дата при наличие на други предпоставки, извън посоченото условие. Аргументите на жалбоподателя са по съществото си от социално естество и изцяло се споделят от настоящия състав, но не могат да обосноват решение, което да промени изискванията на нормативния текст.

Предвид изложеното, жалбата на П. Г. Б. срещу Решение № 254/06.10.2009 г. на Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № */4 от 28.08.2009 г. е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, А. 2 от АПК Административен съд С. – град, I отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ П. Г. Б., Ч. законния му П. А. Л В. с вх. № 19241/29.10.2009 г., по описа на Административен съд – С. град, срещу Решение № 254/06.10.2009 г. на Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № */4 от 28.08.2009 г.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: